

[Arbejdsministeren]

derfor ikke nogen som helst grund til at arbejde videre med det af VS fremsatte beslutningsforslag, og vi afviser det.

Jytte Andersen (S):

I Socialdemokratiet har vi den opfattelse, at den største uddannelsespolitiske udfordring, vi står over for, er at mindske kløften mellem de kortuddannede eller uuddannede og dem, der er mere veluddannede.

Vi har tre gange fremsat forslag om betalt frihed til uddannelse i arbejdstiden med lønkompensation. Frem til det famøse forår i maj 1983 var der faktisk flertal i Folketinget for tankerne og ideerne om en reel ret for de kortuddannede til at få andel i vores fælles uddannelsesgoder. Vendepunktet for dette flertal indtraf, da Det Radikale Venstre indgik et middelmådigt forlig eller kompromis med regeringen om 10-punkts programmet.

Om de 100 mill. kr., der blev afsat i den forbindelse, ved vi, at hovedparten er brugt til at finansiere den katastrofale ændring af jobtilbudsloven, som siger, at langtidsledige skal på 70 pct. dagpenge og senere på 55 pct. dagpenge. En mindre andel af de 100 mill. kr. blev anvendt til et meget prisværdigt forsøgs- og udviklingsarbejde inden for folkeoplysningsområdet. Det er et forsøgs- og udviklingsarbejde, der fortjener megen ros, og det skal også siges i denne sammenhæng.

Men der er alligevel nogle men'er, bl.a. det, arbejdsministeren var inde på: hvorfor er der ikke sat udviklings- og forsøgsarbejde i gang omkring punkt 6 og punkt 7? Praktisk taget alle de forsøgsprojekter, der er godkendt i henhold til 10-punkts programmet, er gode forsøg, men de vurderer ikke på noget tidspunkt, hvordan man kan få nedbrudt barriererne og give rettigheder til de kortuddannede. Det kan man stille som et spørgsmål, og desværre tror jeg nok, at vi kender svaret: regeringen, måske også Det Radikale Venstre, det skal jeg ikke helt kunne sige på nuværende tidspunkt, men måske senere i løbet af denne dags debat, vil stort set blæse på de uuddannedes kvalifikationsbehov og i hvert tilfælde ikke vægte det så højt og prioritere det så højt, at man vil give en reel rettighed til, at de kortuddannede selv kan vælge deres uddannelse.

I Socialdemokratiet vil vi ikke opgive håbet og kravet om uddannelsesreformer for

denne gruppe, og vi vil også i udvalgsarbejdet gå positivt ind i arbejdet omkring dette forslag fra VS. Men ærlig talt forstår vi ikke helt forslaget, eller vi forstår ikke visdommen i at fremsætte et forslag, som på ingen måde tilgodeser og favoriserer de kortuddannede.

Ifølge forslaget skal alle lønmodtagere have den samme ret og tilsyneladende med fuld lønkompensation, og det siger sig selv, at det bliver rasende dyrt, for at sige det mildt. Det regnestykke, forslaget opererer med, angiver ca. 30 mia. kr., og så er der forskellige modregninger, som så bringer regnestykket ned på mellem 5 og 3½ mia. kr., og det er heller ikke småpenge. For os at se er det altså et meget stort spørgsmål, om 3½ mia. kr. skal bruges til at drysse ud over alle lønmodtagergrupper, uanset om de har fået andel i uddannelsesressourcerne forinden. Vi synes således, det er mange penge.

Vi synes, det er et meget ambitiøst forslag, og selv om det haster med en reform, synes vi, at det er temmelig urealistisk, at vi på én gang skulle kunne sætte så stor en reform i søen, selv om vi forhåbentlig i nær fremtid får et flertal mellem S og SF.

For os at se må betalt frihed til uddannelse først og fremmest handle om at tilgodesede de kortuddannede og også holde sig inden for en rimelig økonomi. Vores forslag taler om 800 mill. kr., og det vedstår vi. Det vil vi gerne arbejde i udvalget med at få dette forslag bragt ned til.

Connie Hedegaard (KF):

Det Konservative Folkeparti har tidligere givet udtryk for vores holdning til betalt frihed til uddannelse, nemlig at prioriteringen af de mange forskellige ønsker må klares mellem arbejdsmarkedets parter, centralt eller allerbedst lokalt ud fra den enkelte virksomheds og lønmodtagers eller gruppe af lønmodtagers ønsker. Ønsker man en generelt nedsat arbejdstid? Ønsker man en form for sabbatorninger? Ønsker man måske længere ferie eller højere løn? Eller ønsker man betalt frihed til uddannelse eller måske noget helt sjette? Det er der en hel del forskellige meninger om, og vi mener altså ikke, at vi her i Folketinget skal foretage den prioritering.

Når VS så i sit forslag taler om op til 150 timer om året med fuld løn betalt af arbejds-